

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. — № 263.

Tredie Session.

78de Møde.

Fre dagen den 13de Februar.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Her er simpelthen Tale om, at, da Colonierne ikke ville kunne selv paa eengang yde den Hjælp, som behøves for at bringe ende af deres Beboere over en Crisis, saa maa Moderlandets Regering og den lovgivende Statsmagt ifølge de dem paahvilende almindelige Forpligtelser ønske at træde til. Dette skeer imidlertid ikke ved store Udbetalinger paa eengang, men det skeer for det Første efter Loven i Løbet af 13 Aar, og det er aldeles ikke udelukket ved Loven, at der jo i en senere Periode kan gives en Erstatning for, hvad Moderlandet i den Henseende har fundet sig foranlediget til foreløbig at yde. Jeg finder ogsaa nogen Uoverensstemmelse i den ærede Rigsdagsmands Anskuelse, naar han paa den ene Side vil overlade Coloniernes Indbyggere selv at søge det lidte Tab erstattet, og paa den anden Side mener, at Moderlandet kan, for at komme til Hjælp, renoncere paa sine Indtagter af Colonierne; thi enten vedkommer jo Sagen ifølge hans egen Opfattelse ikke Moderlandet, og i saa Fald skal det ikke give Noget, eller ogsaa maa det antages, at den vedkommer Moderlandet, og i saa Fald skal man ikke troste sig med, at man blot giver den Smule Overskud, der kan blive af Coloniernes Intrader. Det er forøvrigt aldeles ikke givet, at dette Overskud altid vil blive ringe; det er meget muligt, at Colonierne i de nærmest følgende Aar efterhaanden ville kunne afgive mere og mere; jeg har ved en tidligere Leilighed udtalt, at jeg vel ikke antager, man i den nærmeste Fremtid, netop som Følge af den Crisis, hvis Overtindelse her

omhandles, vil kunne gjøre Regning paa et betydeligt Overskud af Colonierne, men dette udelukker paa ingen Maade, at Overskuddet efterhaanden vil kunne forøges. Saaledes er der for Exempel allerede i det Finantsforslag, der er forelagt for det næste Aar, calculeret et Overskud.

Den ærede 5te kjøbenhavnske Rigsdagsmand (David) har, som det forekom mig, lidt ironisk udtalt sig om Gouverneurens Betænkning, idet han bemærkede, at denne Embedsmand skulde have underkafstet de Dplysninger, der vare meddeelte af Plantage-Inspecteuren, en særdeles nøie Prøvelse, medens han dog allerede den 1ste December havde indsendt Plantage-Inspecteurens Skrivelse, der er dateret den 28de November. For det Første troer jeg nu, at det vel er muligt i 3 Dage at underkafte en Sag, med hvilken man iforveien er meget nøie bekendt, og som har givet En megen Anledning til Eftertanke og Overveielse, en saanøie Prøvelse, at man kan forsvare at sige, at man har nøie prøvet ogsaa de sidst tilveiebragte Dplysninger, og jeg troer derhos, at det fortjener megen Paakjendelse fra Gouverneurens Side, at han har søgt saameget som muligt at fremme denne Sag; men det behøver jo heller slet ikke at være Tilfældet, at Gouverneuren først den 28de Novbr. er bleven bekendt med Indholdet og det væsentlige Materiale, der hørte til den Skrivelse, der er dateret den 28de November; da den Vedkommende er en i Kongens Bestilling fungerende Officiant derovre, er det jo ligefrem, at han staaer i et saadant Forhold til Gouverneuren, at det er meget sandsynligt, at han allerede tidligere har sat Gouverneuren i Kundskab om det faktiske Materiale, han havde tilveiebragt. At Gouverneuren ikke har udtalt nogen aldeles bestemt Mening om, i hvilken